

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget til folketingsbeslutning

vedtoges enstemmigt med 151 stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet ombudsmanden meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning i henhold til grundlovens § 47 angående statsregnskabet for finansåret 1953—54.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3768).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Sagen sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Forslaget til folketingsbeslutning

vedtoges enstemmigt med 154 stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet statsministeren meddelelse om denne vedtagelse.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1956—57.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3601, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 377).

Der var stillet 2 ændringsforslag i betænkningen.

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Formanden: Sammen med denne sag foretages de under punkterne 7—10 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

Anden behandling af forslag til lov om børnetilskud.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3601, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 377).

Der var ikke stillet ændringsforslag i betænkningen.

Udenfor betænkningen var der stillet følgende ændringsforslag:

Af Petra Petersen, Ragnhild Andersen, Alfred Jensen og Aksel Larsen:

Til § 2.

1) Paragraffen affattes således:

„Tilskuddet udgør 300 kr. pr. barn og udbetales kvartalsvis ved socialministeriets foranstaltning gennem kommunerne til den berettigede, i reglen moderen.“

Til § 3.

2) Paragraffen udgår.

Til § 4.

3) Ordene „§§ 1 og 3“ ændres til: „§ 1“.

Til § 5.

4) I 2. linie efter ordet „indkomst“ tilføjes: „, ligesom det heller ikke må medtages ved det statistiske departements kvartalsvise beregning af detailpristallet.“

Til § 8.

5) I stk. 2 ændres ordene „Børnetilskud, der udbetales kontant, jfr. § 3,“ til: „Børnetilskuddene“.

Til § 9.

6) Paragraffen udgår.

Anden behandling af forslag til lov om ændringer i loven om den fælleskommunale udligningsfond.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3602, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 377).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Udenfor betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om tipning [angående afgift af gevinster].

(Første behandling findes i tidenden sp. 409, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 377).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Anden behandling af forslag til lov om ændring i lov om afgift af gevinster i Klasse-lotteriet.

(Første behandling findes i tidenden sp. 409, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 377).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sattes til forhandling under eet.

Udvalgets ordfører (Hans Knudsen): På baggrund af den udførlige trykte betænkning, der foreligger fra udvalgets meget indgående arbejde såvel med de fem lovforslag, som der foreligger betænkning om, som med nogle sideløbende skatteproblemer, udvalget også har arbejdet med, har jeg kun få bemærkninger at gøre til de tre ændringsforslag, der foreligger, hvoraf de to vedrører udskrivningsloven og det tredje den fælleskommunale udligningsfond. Af disse ændringsforslag er de to første stillet af finansministeren og det tredje af indenrigsministeren, og alle tre ændringsforslag har fået enstemmig tilslutning i udvalget.

Forinden jeg omtaler såvel disse ændringsforslag som de ændringsforslag, der foreligger udenfor betænkningen, vil jeg gerne — og det mener jeg at kunne gøre på hele udvalgets vegne — rette en tak til finans-

ministeriets og indenrigsministeriets embedsmænd for det store og meget forcerede arbejde, de har udført for udvalget. Der har været trukket store veksler på embedsmændenes arbejdsindsats, både med at fremskaffe nye beregninger næsten fra dag til dag og med at lave forslagsskitser og ændringsforslagsskitser på baggrund af ønsker fremsat i udvalget. Jeg vil gerne takke embedsmændene herfor, og selvom det ellers er sædvane, at det er den højtærede minister, der takker udvalgene, finder jeg dog i dette tilfælde en særlig anledning til fra udvalgets side at rette en tak til den højtærede finansminister for god bistand under udvalgets stærkt forcerede arbejde.

Med hensyn til udskrivningsloven foreligger der kun to ændringsforslag i betænkningen. Disse to forslag er sådan set ikke noget korrekt udtryk for udvalgets arbejde med denne lov. Den har givet anledning til en række forhandlinger, en række overvejelser og drøftelser, både med hensyn til de skatteskalaer, forslaget indeholder, og tillige med hensyn til forskellige skatteprincipper på flere områder. Betænkningen nævner fem problemer, der har været indgående drøftet, og hvorom drøftelserne i den kommende tid vil blive fortsat i skatteudvalget. Det er specielt problemer omkring merindkomstbeskatningen og omkring erhvervsbeskatningen, der har stået i forgrunden, problemer, der gerne skulle løses snart, men en løsning kunne naturligvis ikke træde i kraft for det skatteår, der begynder nu den 1. april. Det fremgår da også af betænkningen, at et mindretal ikke har taget endelig stilling til udskrivningslovens § 1, men har forbeholdt sig at stille ændringsforslag til indkomstskatteskalaen, eventuelt til tredje behandling. Jeg går ud fra, at dette mindretals ordfører nærmere vil redegøre for sit standpunkt.

Udvalget har tiltrådt finansministerens ændringsforslag om en ny affattelse af § 21, stk. 3. Det er den skattemæssige behandling af dyrskuers overskud, som har givet anledning til bestemmelserne i denne para-

[Hans Knudsen.]

graf. Indenfor udvalget har der ikke været uenighed om, at man bør have en bestemmelse, hvorefter dyrskuer, planteavlsudstillinger og lignende udstillinger stort set var fritaget for indkomstbeskatning af overskuddet; der var derimod tvivl om, hvorvidt den oprindelige affattelse af paragraffen var vidtrækkende nok. Med den affattelse, som stk. 3 nu har fået gennem den højtærede finansministers ændringsforslag, og hvorefter dyrskuernes entréindtægter og indtægter ved stadepladser, bortset fra rene erhvervsindtægter, holdes helt udenfor det regnskabsmæssige overskud, skulle der være sikret en rimelig skattefritagelse, uden at der samtidig opstår risiko for, at de nye lempende bestemmelser går videre, end man anser det for forsvarligt ud fra almindelige beskatningsprincipper overfor erhvervsvirksomhed i denne forbindelse.

Ændringsforslag nr. 2 forøger kommunernes vederlag for opkrævning af statskatteerne i forhold til det, der var foreslået af den højtærede finansminister. I de fire skattelove, der nu afløses af en enkelt lov, var der tillagt kommunerne et opkrævningsgebyr, der var forskelligt for de forskellige skattearter, men disse gebyrer gav tilsammen kommunerne et gennemsnitligt vederlag på omkring 10—11 kr. pr. statsskatteyder, lidt varierende, naturligvis, efter antallet af værneskatteydere og skatteydere, der betaler tillægsskat. I forslaget var der kun givet kommunerne et vederlag på 5 kr. pr. skatteyder, det samme vederlag, som tidligere blev givet alene for statskatten, og det er naturligvis ikke kommet som nogen overraskelse, at kommunerne ikke har været tilfreds hermed; forenklingen kunne ikke spare kommunerne for et så stort beløb, som vederlaget blev nedsat med. Men det ændringsforslag, der foreligger, også stillet af den højtærede minister, og hvorefter kommunerne får 9 kr. pr. skatteyder, vil sikkert tilfredsstille kommunerne og svare nogenlunde i hvert fald til det vederlag, som kommunerne hidtil har fået.

Jeg vil her gerne gøre opmærksom på, at der i betænkningen er indløbet en lille trykfejl i omtalen af ændringsforslag nr. 2 til § 35. Det begynder med: „1. punktum

affattes således“. Der skal stå: „1. og 2. punktum affattes således“.

I forbindelse med ændringsforslagene til udskrivningsloven vil det være rimeligt, at jeg nævner, at udvalget har haft en indgående drøftelse også af kooperationens beskatning og beskatningsformer. De ønsker, der har været fremme om allerede nu ved udskrivningsloven at ændre denne beskatning, er efter forhandlingerne resulteret i, at finansministeren har erklæret sig villig til at nedsætte et mindre udvalg med repræsentanter såvel for kooperationen som for de private erhvervsdrivende, og dette udvalg skulle så arbejde videre på det grundlag, der allerede foreligger i en redegørelse fra det udvalg, som tidligere har foretaget en række undersøgelser angående beskatningsvilkårene for kooperative virksomheder.

Under forudsætning af, at de i betænkningen nævnte problemer bliver gjort til genstand for viderebehandling i udvalget — det gælder specielt problemerne om erhvervsbeskatning og beskatningen af merindkomst — kan udvalget indstille forslaget til udskrivningsloven til vedtagelse med de to foreslåede ændringer.

Lovforslaget om børnetilskud indstilles af udvalget til vedtagelse uden ændringer, og de ændringsforslag, der foreligger udenfor betænkningen, stillet af det ærede medlem fru Petra Petersen m. fl., skal jeg anbefale at man stemmer imod.

Der foreligger et ændringsforslag til lovforslaget om den fælleskommunale udligningsfond. Det er et ændringsforslag, der kun er af teknisk karakter. Indenrigsministeren har under udvalgsarbejdet foreslået, at der sker en ændring i lovforslagets § 4. Denne ændring går ud på, at man, samtidig med at man nu gennemfører forslaget, der ophæver den særskilte udskrivning af udligningsskat, også gennemfører de tidligere fremsatte to forslag fra det store skattereformkompleks, nemlig forslag til lov om ændring i lov om tipning [angående afgift af gevinster] og forslag til lov om ændring i lov om afgift af gevinster i Klasse-lotteriet. Disse to selvstændige forslag går ud på, at de indtægter, som udligningsfonden tidligere har fået, dels fra tipning, dels fra Klasselotteriet, ikke mere udbetales til fonden; men den højtærede minister

[Hans Knudsen.]

foreslår nu, at man ikke alene gennemfører disse to forslag, men også foretager en ændring i forslag til lov om den fælleskommunale udligningsfond, således at de nævnte indtægter, der før gik til udligningsfonden, bliver i statskassen, der jo alligevel skal tilsvare fonden de udgifter, som denne vil få.

Jeg skal på det samlede udvalgs vegne anbefale de ændringsforslag, der foreligger i betænkningen, og anbefale, at man stemmer imod de ændringsforslag, der foreligger udenfor betænkningen.

Formanden: Ændringsforslag nr. 2 i betænkningen er hermed rettet således, at begyndelsen skal læses som følger:

„1. og 2. punktum affattes således:“

Alfred Jensen: Den ærede ordfører for udvalget sagde, at det var en fyldestgørende betænkning, der her forelå. Det forekommer ikke de medlemmer og grupper, der ikke har været repræsenteret i udvalget, at det er nogen særdeles fyldig betænkning. Visse problemer er kun rent sporadisk berørt, og hvilke drøftelser der er foregået i udvalget, kan man jo knap nok se. Den mundtlige beretning, der nu blev aflagt fra talerstolen, har heller ikke givet os mere indblik deri. Det er klart, at under disse omstændigheder kan den kommunistiske gruppe ikke erklære sig tilfreds med de synspunkter, der findes i betænkningen, og som er kommet til udtryk i indstillingen.

Jeg skal senere knytte nogle bemærkninger til ændringsforslagene. Hovedsynspunkterne kan vi imidlertid ikke erklære os tilfredse med, og derfor har vi stillet ændringsforslag til lovforslaget om børnetilskud. Som jeg ved første behandling gjorde opmærksom på, er vi ikke tilfredse med den affattelse, lovforslaget har fået, da vi har de samme synspunkter angående børnetilskuddene, som vi tidligere har gjort gældende; jeg sagde dengang, at såfremt der ikke blev stillet ændringsforslag, der imødekom vore ønsker, ville vi selv møde frem med ændringsforslag, hvorigennem vi præciserede vore synspunkter. Det, vi her foreslår, er ikke noget nyt; det svarer til det, vi tidligere har foreslået, når forslag om børnetilskud har været til behandling, men jeg anser det alligevel for rigtigst kort

at forklare, hvad vore ændringsforslag går ud på.

Vort ændringsforslag nr. 1 til § 2 går ud på, at børnetilskuddet forhøjes til 300 kr. Vi mener, at det for alle bør være af denne størrelse. Jeg har tidligere omtalt, hvor utilstrækkelige børnetilskuddene er, og at de bør forhøjes; vi har imidlertid holdt os til det beløb, vi tidligere har stillet forslag om, selvom det ville være rimeligt at gennemføre en ajourføring. Vi foreslår endvidere i samme ændringsforslag, at børnetilskuddet skal udbetales ved socialministeriets foranstaltning. Det, vi her ønsker at præcisere, er, at denne lovgivning ikke skal være en skattesag, men en sag, der hører hjemme under socialministeriet, altså en social foranstaltning. Udfra denne betragtning kan vi heller ikke godkende, at der sker modregning i de skattebeløb, skatteydere med børn har at betale. Vi har derfor foreslået, at bestemmelsen herom udgår af lovforslaget, og vil stemme imod § 3. I vort ændringsforslag til § 2 har vi samtidig foreslået, at pengene udbetales til den, der er berettiget til at modtage dem, i reglen moderen. Da vi tidligere har redegjort for vore synspunkter herom, er det ganske klart, hvad der skal forstås herved.

Vort ændringsforslag nr. 2 går som nævnt ud på, at § 3 udgår. Det er den, der indeholder bestemmelsen om modregning og om, at pengene gennem de sociale udvalg kan holdes tilbage, hvis det skønnes betimeligt. Vi har ikke den opfattelse, at en sådan administration er rimelig og rigtig, og foreslår derfor, at denne bestemmelse udgår. I konsekvens af disse to ændringsforslag har vi stillet ændringsforslag nr. 3 til § 4. Det er kun en redaktionel ændring, idet der i § 4 henvises til §§ 1 og 3, og når § 3 udgår og § 4 bliver til § 3, må der naturligvis en teknisk ændring til.

Dernæst har vi stillet ændringsforslag nr. 4 til § 5. Denne paragraf indeholder bestemmelsen om, at børnetilskuddet ikke skal medregnes i den skattepligtige indkomst. Vi har i vort ændringsforslag fastslået, at det heller ikke skal medtages ved statistisk departements beregning af husholdningsbudgettet, således at det ikke får indflydelse på pristallet. Vi har tidligere foreslået denne tilføjelse, fordi vi finder det urimeligt, at de tilskud, der her gives, skal have

[Alfred Jensen.]

indflydelse på indtægter for medborgere, som overhovedet ikke har mulighed for at få børnetilskud; det er fuldkommen urimeligt, at lønningerne derigennem bliver holdt nede. Skal der være mening i at give sådanne tilskud, må det være på toppen af de lønninger, arbejdere og tjenestemænd og funktionærer oppebærer; det kan ikke være meningen, at børnetilskuddet skal medregnes ved beregningen af pristallet, således at det for nogle bliver til skade, medens det for andre — det skal erkendes — er en fordel. Generelt set betyder det, at det egentlig bliver arbejdsgiverne, der får den store fordel ved ordningen, og det kan ikke være rimeligt, når man samtidig påstår, at det skal være en familiehjælpsordning.

Ændringsforslag nr. 5 til § 8 er en teknisk ændring, som er nødvendiggjort af de ændringer, vi foreslår andetsteds, og vort forslag om, at § 9 udgår, er en konsekvens af, at vi er tilhængere af, at denne lovgivning overføres til socialministeriet.

Jeg skal anbefale disse ændringsforslag.

Dernæst vil jeg gerne fremsætte nogle betragtninger over de øvrige forslag, der er til behandling. Jeg har ikke næret store forventninger til, hvad der kunne komme ud af udvalgsarbejdet vedrørende udskrivningsloven, men de stillede ændringsforslag er af en sådan beskaffenhed, at vi ikke har noget at indvende mod dem, men kan give dem vor tilslutning. På det punkt, hvor ændring var mest påkrævet, sker der imidlertid ikke noget. Jeg tænker her på § 1, som indeholder skatteskalaen. Det er jo det afgørende punkt, og det var herom, jeg koncentrerede min opmærksomhed, da lovforslaget var til første behandling. Jeg vendte mig dengang imod den omregning, der havde fundet sted, og sagde, at tiden ikke var inde til at foretage forhøjelser, selvom det kun gjaldt enkelte grupper, og at vi tværtimod måtte have en følelig reduktion i beskatningen. Jeg henstillede til udvalget at se på skatteskalaen. Jeg forstod meget vel på den socialdemokratiske ordfører og ministeren, at der ikke var meget at håbe på. Ministeren sagde jo, efter at jeg havde haft ordet, at han var ikke tilhænger af, at der skulle ske nogen reduktion af skatteskalaen, og han gav udtryk for, at der ikke var nogen sandsynlig

mulighed for en nedsættelse af de skattebeløb, staten skulle have i det kommende finansår. På denne baggrund var det naturligvis ikke rimeligt af os at vente, at der ville komme forslag, der gik ud på en ændring af skatteskalaen.

Vi i den kommunistiske gruppe er ikke tilhængere af den kolossale skatteudskrivning, der foregår, og vi har naturligvis først og fremmest talt for en lettelse i beskatningen for dem med de laveste indtægter, dem, der kun har en arbejdsindkomst at leve af. Jeg har talt for dette så ofte og påvist, hvor urimelig hårdt denne del af befolkningen behandles skattemæssigt set, påvist, at manglende ajourføring af bestemmelserne i den gamle skattelovgivning har medført, at skatterne er steget langt mere end skatteevnen, og at det derfor er rimeligt, at man gennemfører en lettelse i beskatningen af de små indkomster. Jeg har på min gruppes vegne foreslået, at man foretager en ajourføring af fradragsbeløbene, ikke alene af de fradragsbeløb, der er fastsat i loven af 1922, men også af de indtægtsgrænser, indenfor hvilke det fulde fradrag eller det delvise fradrag kunne ydes. Vi mener, at det ville være en førstehjælpsordning og en rimelig ordning, og hvis man gik til en sådan foranstaltning nu, ville det betyde, at det højeste fradragsbeløb, 1 800 kr., der kan gives ifølge den nugældende lov, der jo ophører 1. april, blev forhøjet til 3 200 kr. Enhver kan se, at en sådan forhøjelse af fradragsbeløbet ville betyde en mærkbar skattelettelse for personer, der har under 10 000 kr. i skattepligtig indkomst. Det er klart, at selvom forhøjelserne af fradragsbeløbet for købstædernes og landkommunernes vedkommende blev mindre, ville en ajourføring dog også betyde en følelig skattelettelse for de pågældende personer i de to nævnte kommunegrupper.

Vi har foreslået dette, fordi vi mener, at det er en måde, hvorpå man kan skaffe lettelse i de mindrebemidlede kår, og vi har arbejdet på at få skattetrykket lettet for personer der har sådanne lave indkomster. Vi skulle ikke have noget imod en ændring af skattelovgivningen, hvis det skete ved afskaffelse af forsørgerfradragene og man så tog hensyn til det i skatteskalaen.

Vi ville have hilst det med glæde, hvis

[Alfred Jensen.]

man havde taget hensyn til vore forslag ved udarbejdelsen af skatteskalaen. Men det har man ikke gjort; man er kørt videre — har jeg vel lov til at sige — ikke alene på det grundlag, der allerede foreligger, men man har oven i købet draget mere med ind herunder, tillægsskatten og værenskatten er taget med, og desuden har man foretaget beregninger på en sådan måde, at der ikke bliver tale om lettelser, men tværtimod om forhøjelser af de skatter, det store flertal i hovedstaden og købstæderne kommer til at betale til staten i det kommende år.

Jeg mærkede mig finansministerens udtalelse forleden om, at hvis man skal foretage en omlægning, må der være nogle, der kommer til at betale mere, når andre skal betale mindre. Jeg har ikke den opfattelse, og det gav jeg også udtryk for ved første behandling. Jeg har den opfattelse, at staten opkræver så meget i skat, at det vil være muligt at sætte skatterne ned, og hvis man endelig vil foretage en omregning som den, der her er tale om, kunne den foretages på en sådan måde, at ingen kom til at betale mere i skat; for tiden er ikke til skatteforhøjelser, selv ikke af et så ringe omfang som her foreslået. Tiden er til, at skatterne bliver sat ned, og vi i den kommunistiske gruppe kan ikke godkende den skala, der er opstillet i § 1.

Vi ville gerne have stillet ændringsforslag, for så vidt det havde været muligt for os; men det syntes os af tekniske grunde uoverkommeligt at udarbejde forslag efter de synspunkter, vi har, ikke fordi vi frygter for de finansielle virkninger heraf, for jeg har tidligere givet udtryk for, at vi med fuld klarhed ser, hvad en ændring i skatte-lovgivningen af denne art ville betyde for statens indkomster. Ud fra disse betragtninger vil vi stemme imod § 1 i forslaget om udskrivning af indkomst- og formueskat til staten for skatteåret 1956—57, idet vi ikke kan godkende den beregningsmåde, der her er anvendt, og vi ønsker en skatteskala med følelige lettelser for dem med de små og de mellemste indkomster.

De øvrige problemer, der har været rejst i forbindelse med udskrivningsloven, føler jeg ingen anledning til at udtale mig om ved denne lejlighed; de vil komme til be-

handling senere, og jeg vil tro, at man til den tid med større virkning kan drøfte problemerne.

Med hensyn til lovforslaget om ændringer i loven om den fælleskommunale udligningsfond og de to lovforslag omhandlede henholdsvis overførelse af tipsmidlerne fra kommunerne til staten og overførelse af visse afgifter af Klasselotteriets gevinster til staten skal jeg nøjes med at udtale, at den kommunistiske gruppe ikke har noget imod en sammenlægning af statsskatten og den fælleskommunale skat og givetvis heller ikke har noget imod den tekniske ændring, der i den forbindelse er tale om at gennemføre.

Thorkil Kristensen: Jeg skal på venstres vegne anbefale gennemførelse af de 5 foreliggende lovforslag samt de 3 i betænkningen stillede ændringsforslag. Ligesom udvalgets ærede ordfører skal jeg derimod anbefale, at man stemmer imod de udenfor betænkningen stillede ændringsforslag til forslag til lov om børnetilskud.

Man har i udvalget drøftet forskellige spørgsmål, som ikke direkte berører de 5 foreliggende lovforslag, men derimod forskellige skattereformproblemer, som man er blevet enig om at tage ud til separat behandling; det er de 5 spørgsmål, der nævnes på side 1 i betænkningen. Vi er enige i den betragtning, der her har fundet udtryk, at forhandlingerne om disse problemer skal videreføres med henblik på en løsning så vidt muligt i indeværende folketingsår. Man er også i udvalget blevet enig om, at der skal nedsættes et mindre udvalg, som skal videreføre de påbegyndte undersøgelser af forholdet mellem den kooperative beskatning og beskatningen af private erhvervsdrivende, således at man kan få undersøgt, hvor vidt man er nået i retning af lighed, og hvad der eventuelt kan gøres for at tilvejebringe større lighed. Vi mener, det ville have været rigtigt allerede nu at have gennemført den ændring, jeg omtalte ved lovforslagenes første behandling, og som gik ud på at forhøje procenten i udskrivningslovens § 16 fra 4 til 5. Jeg tror, at man derved ville være kommet den lighed, der tilstræbes, betydeligt nærmere, end det er tilfældet i dag.

Vi har imidlertid forstået, at forudsæt-

[Thorvil Kristensen.]

ningen for den enighed, der nu er opnået om en videreførelse af undersøgelserne i et mindre udvalg, var, at man opgav at stille ændringsforslag nu og afventede resultaterne af det nye udvalgs undersøgelser. Jeg skal derfor nøjes med at udtale det håb, at disse undersøgelser må blive tilendebragt så hurtigt som muligt, for at vi kan nå til en ordning, som man fra alle sider kan blive enig om er rimelig.

Poul Møller: Også jeg kan på mit partis vegne anbefale, at man stemmer for de i udvalgsbetænkningen stillede ændringsforslag, ligesom jeg kan anbefale, at man stemmer imod de ændringsforslag, der er stillet udenfor betænkningen.

Jeg vil gerne takke den højtærede finansminister for hans tilsagn om, at der nu bliver nedsat et udvalg, der skal undersøge problemerne vedrørende kooperationens beskatningsforhold, og at dette udvalgs sammensætning bliver af en sådan karakter, at de direkte interesserede, butikshandelen og kooperationen, bliver repræsenteret, så at de kan gøre deres synspunkter gældende og eventuelt nå frem til et fornuftigt forlig.

Det har været klart for os — således som jeg nævnte det ved sagens første behandling — at den redegørelse, der blev afgivet af embedsmandsudvalget i januar måned, var ufyldstgørende, og at der ikke deraf entydigt kunne drages konklusioner vedrørende brugsforeningernes beskatningsforhold. Vi havde også dengang den bestemte opfattelse, at det fremgik af redegørelsen, at der ikke var opnået den ligelighed, som man tilstræbte, da man i sin tid indførte de nugældende bestemmelser i udskrivningsloven. Og vi tror stadig ikke på, at princippet i den gældende lov vedrørende brugsforeningernes beskatning overhovedet er anvendeligt til at hidføre en ligestilling mellem private erhverv og kooperativ driftsform. Når den ene skal opgive indtægt efter regnskaber og den anden kun skal arbejde med den supponerede indtægt, tror vi ikke, at der kan opstilles ensartede skattemæssige principper og derigennem skabes ligestilling. Derfor stillede vi i det nedsatte udvalg et forslag, som tilsigtede at side stille brugsforeningerne med aktieselskaber, på samme måde som vi gjorde det i januar

måned 1948, da vi fremsatte lovforslag om en brugsforeningsskat. Vi mener, det er rigtigt — med det omfang, den moderne kooperation har fået — at erkende, at det drejer sig om selskaber med begrænset ansvar, og at beskatningen af selskaber med begrænset ansvar i og for sig må være den samme, hvadenten det er aktionærer, der sammen slutter sig i et aktieselskab, eller det er andelshavere, der sammenslutter sig i en brugsforening.

Det var imidlertid ikke muligt for os under udvalgsforhandlingerne at opnå tilslutning til dette forslag, og vi havde derfor valget imellem at stille det her i salen og få det stemt ned eller prøve på at skabe tilslutning til en videre undersøgelse af alt det, som vi mener mangler i den foreliggende redegørelse. Vi stillede derfor forslag herom og har altså fra alle sider fået tilslutning til det, hvilket vi takker for. Der bliver altså nu nedsat et udvalg, der får til opgave at prøve på at komme til bunds i spørgsmålet og eventuelt fremsætte forslag om ændringer. Vi går ud fra, at dette udvalg vil få adgang til alt foreliggende materiale. Det skal ikke blot arbejde på grundlag af den afgivne redegørelse, men skal også have adgang til det grundlæggende materiale, der har foreligget for embedsmandsudvalget. Vi går ligeledes ud fra, at det vil blive pålagt udvalget i overensstemmelse med betænkningen at fuldføre sit arbejde så hurtigt som muligt. Vi venter os meget af den behandling, der her skal finde sted, hvor kooperationen og de frie erhvervs folk får lejlighed til at tale sammen om problemerne og til i fællesskab at finde en løsning, der kan accepteres af begge parter.

Da vi har opnået tilsagn om, at dette udvalg bliver nedsat, har vi frafaldet at stille ændringsforslag her i dag til udskrivningslovens afsnit om brugsforeningsbeskatning.

Jeg skal dernæst gøre nogle bemærkninger om udskrivningslovens første afsnit, der vedrører skalaerne. Som det vil fremgå af betænkningen, har de konservative udvalgsmedlemmer forbeholdt sig deres endelige stillingtagen til disse skalaer til lovforslagets tredje behandling. Begrundelsen for dette forbehold var, at vi ikke på det tidspunkt, da udvalget skulle afgive be-

[Poul Møller.]

tænkning, vidste, hvorledes regeringen ville forholde sig med hensyn til de millioner, som toldlovsforslaget ville give den i kassen. Det er ingen hemmelighed i det høje ting, at det har været vort ønske og er vort ønske, at disse penge skal bruges til at sikre en afvikling og en aftrapning af omsætningsafgiften på tekstilvarer. Det stred vi for i går, og vi har det indtryk af de afstemninger, der fandt sted her i tinget, at vel fik vi ikke vort forslag igenem, men til gengæld var der et flertal i denne sal, der stemte for, at der nu skal foregå en realitetsovervejelse af hele dette problem i det udvalg, der behandler spørgsmålet om omsætningsafgiften. Der var velvilje overfor selve den tankegang, at der skal finde en afvikling og en aftrapning sted, og når et flertal ikke kunne stemme for vort dagsordensforslag, skyldtes det alene, at spørgsmålet dér var kædet sammen med toldspørgsmålet; men man ønskede ellers at stille sig positivt overfor tanken om at sikre en afvikling af omsætningsafgiften på tekstilvarer.

Ud fra dette synspunkt, fordi vi mener at kunne få dette ud af debatten, anser vi det ikke for rigtigt nu under behandlingen af udskrivningsloven at berøve udvalget de muligheder, det kan have for at få anvendt disse penge til at sikre den omtalte aftrapning fra 1. oktober i år, således at omsætningsafgiften kan blive afviklet senest den 31. marts 1957. Det er vort partis opfattelse, og vi vil gøre, hvad der står i vor magt for at sikre dette. Derfor vil vi ikke ved behandlingen af skattelovene disponere over disse 30—35 mill. kr. til fordel for en anden lettelse, men håbe på, at de tilsagn, der blev givet i går om, at dette skulle komme til forhandling i det udvalg, som det ærede medlem hr. Weikop er formand for, må føre til, at omsætningsafgiften virkelig bliver afviklet ved hjælp af de penge, der er til formålet.

Vi har af denne grund ikke anset det for rigtigt her ved anden behandling og heller ikke senere ved tredje behandling at benytte vort forbehold og stille forslag om at gå over til en anden skala end den foreslåede. I den nuværende situation vil det vel i det hele taget også være betænkeligt for et oppositionsparti at stille forslag om

lettelse af den foreslåede skatteskala på et tidspunkt, hvor vi ved så forfærdelig lidt om lønudviklingen i landet og om hele problemet vedrørende vore forbrugsmuligheder i det kommende år. Også ud fra dette synspunkt har vi ment det rigtigst at udskyde sagen. Vi forbeholder os at vende tilbage til spørgsmålet om anvendelsen af dette beløb på et senere tidspunkt, når forhandlingerne i udvalget vedrørende omsætningsafgiften er blevet afklaret.

Vi vil i den forbindelse også vende tilbage til spørgsmålet om børnetilskuddenes fremtidige størrelse for de forskellige indkomstgrupper. Vi er ikke glade for og ikke tilfredse med de ændringer, der her foreslås, men vi skal i skattereformudvalget drøfte børnetilskuddenes placering i hele skattereformkomplekset, og vi håber dér at kunne vende tilbage til vore principielle synspunkter vedrørende børnetilskud.

Det fremgår af betænkningen, at udvalget vil afslutte sit arbejde i dette folketingsår vedrørende fem nærmere specificerede spørgsmål, hvoraf jeg skal nævne forsørgerbegrebet, ophævelsen af erhvervsskatten og gennemførelsen af en udjævning af beskatningen for merindkomster. Vi i det konservative folkeparti lægger megen vægt på, at det virkelig lykkes, inden folketingets arbejde sluttes i år, at nå frem til en afgørelse, så et flertal kan få gennemført det, der er i vore tanker på disse områder, og vi tilsiger vor velvilje og vor medvirken til af al evne at arbejde henimod et tilfredsstillende resultat i disse sager hurtigst muligt.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de foreliggende lovforslag til vedtagelse.

Axel Sørensen: Jeg skal på mit partis vegne anbefale at stemme for de ændringsforslag, der er stillet i betænkningen. Samtidig skal jeg anbefale at stemme imod de af det kommunistiske parti stillede ændringsforslag til lovforslaget om børnetilskud. Jeg skal derudover kun føje få bemærkninger til debatten, idet udvalget er enigt om at indstille de 5 lovforslag til vedtagelse med et par ændringsforslag.

Når det har været muligt at opnå enstemighed om forenklingen af antallet af skatter til staten, må det ses på baggrund af de forhandlinger, der førtes i skatte-

[Axel Sørensen.]

udvalget forud for ministerens fremsættelse af forslagene her i tinget.

Det har dog ikke manglet på principielle modsætninger vedrørende forskellige enkeltheder i lovforslagene. Kritik over indkomstskalaen har været rejst, som det også gav sig udtryk i det ærede medlem hr. Poul Møllers tale for lidt siden. Men det erkendes fra alle sider, at vi er nået frem til skalaer med langt jævner overgange i kraft af opdelingen efter forsørgere og ikke-forsørgere.

Hvad angår formuebeskatningen, kan der ikke herske tvivl om, at dette, at man hæver bundgrænsen for beskatning af formuer fra 20 000 kr. til 30 000 kr., er et skridt i den rigtige retning. Vi i det radikale venstre er af den opfattelse, at man ved en videre forhandling i skatteudvalget allerede i det kommende år kan finde frem til en varig formuebeskatning med en yderligere hævnning af minimumsgrænsen.

Vi er tilfredse med, at det allerede nu er lykkedes at gennemføre en yderligere nedsettelse af formuebeskatningen for skatteydere med små indkomster, hvad der i høj grad vil komme de mishandlede selvpensionister til gode.

Vedrørende beskatningen af brugsforeninger har, som nævnt, såvel venstre som konservative rejst spørgsmål om en forhøjelse af denne skat, men uden at man har haft sikre retningslinier for arbejdet med en sådan forhøjelse, idet den sidste undersøgelse, der er foretaget over forholdet mellem købmænds og brugsforeningers beskatning, ikke belyser spørgsmålet tilstrækkeligt til, at man kan foretage en ændring på nuværende tidspunkt. Det radikale venstre har den opfattelse, at en sammenligning mellem købmænds og brugsforeningers beskatning må omfatte forretninger med samme vilkår og samme struktur; jeg forstår, at der nu er enighed om at foretage en sådan undersøgelse, og dermed kan der forhåbentlig også skabes ro om dette spørgsmål.

Under udvalgsbehandlingen har vi fremført som det radikale venstres synspunkt, at der bør ske en lempelse i beskatningen af indkomststigninger for at forhindre den høje beskatning, der nu sker det første

år. Vi beklager, at udvalget ikke er nået så langt med sine forhandlinger derom, at skatteyderne allerede nu kunne blive orienteret, men vi takker den højtærede finansminister for hans tilsagn om, at et forslag på det angivne grundlag vil få regeringens støtte, så at det kan gennemføres i dette folketingsår.

Vi er også tilfredse med ministerens tilsagn om, at forhandlingen om en afvikling af den kommunale erhvervsbeskatning skal kunne tilendebringes i skatteudvalgets kommende møder; vi mener, at en afvikling af den nugældende ordning bør kunne ske uden større økonomisk gene for de kommuner, der berøres deraf, og at det samtidig vil betyde en forenkling af administrationen.

Vi forventer desuden, at det skal lykkes at nå til ende med forhandlingerne om indførelse af rateskalaer i de landkommuner, der grænser ind til de store centralkommuner, til de større bykommuner.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale de foreliggende lovforslag til vedtagelse.

Søren Olesen: Ved første behandling af skatteLovforslagene omtalte jeg den ændring, der er sket i skalaen vedrørende indkomst- og formueskat til staten. Med hensyn til indkomstskalaen fandt jeg, at den foreslåede ændring medførte en forhøjelse for de små indkomster, som jeg syntes var urimelig. Jeg havde ventet, at udvalget havde taget dette spørgsmål op til behandling, idet jeg mente, man et eller andet sted måtte have kunnet finde et beløb, som muliggjorde, at man kunne undgå forhøjelser for de små indkomsters vedkommende. Med den udvikling, indtægternes værdi har gennemløbet, er det jo sådan, at en indtægt på 4 000 kr. — det er der, skalaen begynder for forsørgere — ikke nær har den værdi, som den havde tidligere. Derfor forekommer det meningsløst, at man nu pålægger de indtægter, som ligger mellem 4 500 kr. og 11 500 kr. en mindre skatteforhøjelse. Disse indtægter har i forvejen ikke nogen købeevne, kan man sige, udover det temmelig nødvendige forbrug; derfor synes jeg, man burde have undgået disse små forhøjelser. Jeg havde som sagt håbet, at udvalget ville have taget spørgsmålet op,

[Søren Olesen.]

men det synes ikke så. Jeg tror, det skyldes forventningen om at få en skattereform igennem i nær fremtid, for ellers mener jeg absolut, man burde have ændret dette forhold; man hår ligesom slået sig til ro med, at dette var noget midlertidigt, og så måtte det gå for det ene års vedkommende. Men jeg beklager alligevel, at man ikke har kunnet undgå disse skønhedspletter i lovforslaget.

De ændringer, som er foreslået, kan vi tiltræde. Jeg vil dog gerne sige et par ord om den ændring, der er sket med hensyn til opkrævningsgebyret; man går jo nu over fra en procentsats til en fast betaling af 9 kr. pr. skatteyder til kommunerne for arbejdet med opkrævning af skatterne. Indtægtsskalaen for ikke-forsørgere begynder med en skat på 10 kr. Det vil sige, at der kun bliver 1 kr. i overskud til staten, når kommunen har fået sine 9 kr. Det kan vel egentlig heller ikke kaldes overskud, for staten har jo også sine udgifter ved opkrævningen. I det hele taget har man før været inde på, at det var meget tvivlsomt, om det kunne betale sig at opkræve skat af de helt små indkomster, og jeg synes, der er grund til også her at gøre opmærksom på dette.

Går vi over til formueskalaen, så begynder den også med 10 kr., men da den tillige rummer nedsættelser for dem, som ikke har nogen indtægt eller kun en lille indtægt ved siden af formuen, vil der blive nogle tilfælde — såvidt jeg da kan se — hvor der bliver tale om en ren udgift for staten til kommunerne, idet det skattebeløb, som opkræves, bliver mindre end det vederlag, staten skal yde til kommunen. Tager jeg fejl, vil jeg gerne, at man giver en forklaring angående dette forhold. Når vi ikke har været udvalgsberettigede og ikke har været med til forhandlingerne og der ikke er nogen redegørelse for dette forhold, kan jeg kun sige, at det ser sådan ud, at der, hvad formueskatten angår, for nogles vedkommende kan blive tale om en ren udgift

for staten, fordi den skat, der skal betales af formuen, ikke kan dække opkrævningsbeløbet.

Vi kan sige det på den måde, at for en del små skatteyderes vedkommende bliver opkrævningsgebyret væsentlig en kommuneskat, idet disse små skatteydere kommer til at betale et bidrag til administrationen af skattelovene, medens der altså ikke bliver noget overskud af skatten til staten. Jeg mener, man burde tage dette spørgsmål op til overvejelse, og at man såvidt muligt burde undgå en opkrævning af skatter hos folk, som ikke har nogen skatteevne, og hvor der ikke bliver noget udbytte af selve skatten til staten.

De øvrige forslag skal jeg anbefale; dem har vi ikke noget at indvende imod.

Carsten Raft: Jeg skal ikke med mine bemærkninger gå ind i en almindelig diskussion om udvalgets arbejde. Selvfølgelig forstår jeg, at de finansielle krav, der stilles gennem de foreliggende forslag, må honoreres, men der er et par specielle bemærkninger, jeg har lyst til at gøre.

Jeg synes nok, det er værd at beklage, at der gennem ophævelsen af gradueringen i forsørgerfradraget er sket en ændring i skatteprincipperne, som ikke er i overensstemmelse med de faktiske indtægtsforhold og den faktiske skatteevne. Jeg forstår godt, at det er sket for at lempe de store spring, der var med hensyn til skatten, men det kunne være gjort på anden måde, f. eks. ved i stedet for at udarbejde to skalaer at udarbejde to gange tre skalaer. Derved kunne man have opnået det samme og alligevel have beholdt de forskelligheder, som er motiveret i de faktiske forhold.

Nu er det ikke store beløb, det erkender jeg; 74 kr. af 10 000 kr. i forøget skat og 44 kr. af 10 000 kr. i formindsket skat er ikke store beløb, men det skal alligevel bemærkes, at blandt de folk, som beskæftiger sig med disse ting, blandt statistikere, som følger prisforskellighederne rundt om i landet, menes det, at den faktiske forskel

[Carsten Raff.]

i skatteevne er betydeligt større, således at der i virkeligheden burde være mulighed for meget større forsørgerfradrag. Nu falder gradueringen helt væk. Jeg tror også, jeg har lov til at sige, at det ikke er den almindelige opfattelse ude omkring, at det, der trænger mest på, er en lempelse af landets skatter og en forøgelse af byernes skatter.

Det er imidlertid kun et notat, jeg vil gøre i så henseende. Forholdet er jo det, at der til næste år igen kommer en indkomstskattelov, hvorunder vi så kan behandle disse spørgsmål. Desuden er man i statistisk departement i gang med en nøje undersøgelse af prisforskellighederne, således at vi muligvis allerede til næste år står med fastere grund under fødderne til en diskussion herom. Jeg vil på dette tidspunkt blot sige, at jeg beklager, at man har opgivet et princip, som i virkeligheden er i fuld overensstemmelse med de faktiske indtægtsforhold, og at man derved er ved at gøre noget, som er ubilligt overfor skatteyderne i de forskellige dele af landet.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Det ærede medlem hr. Poul Møller har søgt en undskyldning for sit partis toldforlig med regeringen i behandlingen af omsætningsafgiftens fremtidige skæbne. I anledning af de bemærkninger, det ærede medlem fremsatte i dag, ønsker jeg at gentage, at denne undskyldning ikke gælder. Det konservative parti må, som jeg sagde i går, tage sit fulde ansvar for virkningerne i den kommende tid af aftalen med regeringen. Det radikale venstre skal med hensyn til de kommende forhandlinger nok tage sit ansvar i overensstemmelse med de udtalelser, jeg fremsatte i går, og som jeg ikke har noget at føje til.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne takke udvalget for den afgivne betænkning, og jeg vil også gerne takke for den almindelige tilslutning til gennemførelsen af de fem lovforslag og de stillede ændringsforslag. Det er jo forslag, der danner grundlaget for udskrivning af en personbeskatning på over 2 milliarder kr., og jeg synes, det er glædeligt, at vi her i tinget

kan få et så bredt flertal for formen for denne beskatning. Jeg vil, belært af erfaringen fra i går, rette en særlig tak til de konservative og partiet venstre, fordi de har fulgt min henstilling om ikke at stille ændringsforslag vedrørende formen for formuebeskatning.

Det tog jo lidt tid at komme i gang i skatteudvalget, men nu har vi da fået et lille resultat, og jeg kan kun udtale håbet om, at de fortsatte forhandlinger bl. a. om de 5 spørgsmål, som er nævnt i betænkningen, må foregå på en sådan måde, at vi kan nå videre resultater til gavn for en reformering af vort udviklede skattesystem.

Jeg anbefaler tinget at stemme imod de fra kommunistisk side stillede ændringsforslag. Hvis kommunisterne vil anføre, at deres forslag meget ligner det, jeg har foreslået i forbindelse med skattereformen, må jeg gøre opmærksom på, at mit forslag forudsætter en ophævelse af børnefradragene indenfor skattelovgivning.

Det ærede medlem hr. Poul Møller kom nærmere ind på nedsættelsen af det udvalg, der nu skal undersøge den kooperative beskatning, og jeg kan tilsige dette udvalg, når det nu bliver nedsat, som vi har aftalt, al mulig støtte i dets arbejde. Det skal få adgang til alt det materiale, der foreligger, og vi vil bistå udvalget med at indfordre det materiale, som man finder nødvendigt for at nå frem til en mere endelig bedømmelse af hele det pågældende forhold, end det har været muligt i den betænkning, der nu er afgivet.

Det ærede medlem hr. Poul Møller motiverede nu, hvorfor man ikke ønskede at stille ændringsforslag til § 1, og motiveringen medførte jo, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard tog ordet. Jeg skal ikke deltage i diskussionen om de forskellige klassifikationer af Kristian den Anden, der har fundet sted.

Til det ærede medlem hr. Søren Olesen vil jeg sige, at de små forhøjelser, der ifølge forslaget finder sted i byerne, er endnu mindre, end de ser ud til, idet forhøjelserne det første år er ganske ubetydelige, når man tager hensyn til skattefradragets retten. Det ærede medlem pegede på, at et par af dem var ret store, og det ærede medlem mente, det var skønhedspletter. Jeg gør opmærksom på, at det er skønhedspletter, man fjerner

[Finansministeren.]

herigennem, idet der i den bestående skatte-lovgivning er uheldige spring, og når de skal ud af verden, kan noget sådant ikke undgås. Derfor ville det være en fejl, hvis der ikke i dette forslag var sådanne forskydninger.

Til det ærede medlem hr. Carsten Raft kan jeg sige, at jeg tror nok, der i dag er større ensartethed i leveomkostningerne indenfor landets forskellige dele, end der har været før i tiden. Jeg kan være enig med det ærede medlem i, at der endnu ikke, hvad leveomkostningerne angår, er fuldstændig lighed de forskellige steder, men det, vi gør her, er ikke at fjerne enhver forskellighed i beskatningen eller i tilskuddene, men blot på et enkelt område vedrørende forsørger- og ikke-forsørgerfradrag at fjerne denne forskel. Den vil stadig være tilstede vedrørende børnetilskuddene og på en lang række andre områder. Jeg tror ikke, vi skal gå videre ad den vej, før vi har resultaterne af den undersøgelse, det ærede medlem også nævnte.

Poul Møller: Det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard mente, at vi søgte en undskyldning for toldforliget fra i går. Det gør vi aldeles ikke. Vi behøver ingen undskyldning for at gennemføre toldloven, slet ikke, men jeg gik ud fra, og jeg formoder stadig, at jeg har ret i, at det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og det radikale venstre sammen med venstre, retsforbundet og kommunisterne i går stemte for en dagsorden, hvori der blev givet tilsagn om at drøfte spørgsmålet om en afvikling af omsætningsafgifterne i det udvalg, der er nedsat på vor foranledning. Således forstod jeg det ærede medlems afstemning i går, og da vi er i den situation, at der er givet et sådant tilsagn, har vi ønsket ved vor stilling i dag at trække vort forbehold tilbage og at gå med til udskrivningsloven, således at de penge er til rådighed, når det ærede medlem en dag besinder sig til at være med til afvikling og aftrapning af omsætningsafgifterne.

Jeg vil gerne føje til, at det er vor bestemte opfattelse, at disse afgifter må falde bort den 31. marts 1957, og at der må sikres en afvikling i tide; men hvis det ærede medlem har en anden opfattelse og ikke

vil deltage i forhandlingerne om, at afgifterne skal bortfalde den 31. marts 1957, er situationen selvfølgelig en helt anden.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Det ærede medlem gengav nu fuldkommen korrekt, hvad der foregik i går ved afstemningen om det forslag om overgang til næste sag på dagsordenen, som det ærede medlem hr. Harald Nielsen havde stillet. Efter at det er sket, må jeg måske gå ud fra, at det var en fejltagelse, at det ærede medlem i sine bemærkninger før henviste til sit eget dagsordensforslag i går og opfattelsen deraf. (*Poul Møller:* Det gjorde jeg ikke!). Jo, det gjorde det ærede medlem.

Søren Olesen: Jeg er godt klar over det, som den højtærede finansminister gjorde opmærksom på, at de omtalte forhold i skalaen er en følge af, at man har fjernet de såkaldte skarpe hjørner og store spring, vel at mærke altså, når man fastholder, at provenuet skal være nøjagtigt det samme. Det, jeg har sagt, er, at man efter min mening kunne have fundet et lille beløb enten ved besparelser eller ved at nedsætte provenuet, så man derved kunne have opnået at fjerne også det, jeg kalder en skønhedsfejl.

(Kort bemærkning).

Poul Møller: Jeg skal ikke forlænge denne debat, men blot sige, at nu er det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard og jeg blevet enige om, hvad der er det korrekte i sagen. Vi kan så afvente fortrykket og se, hvad jeg sagde i mit første indlæg i dag. Jeg tvivler ikke om, at jeg gjorde opmærksom på, at vi fra vor side ønskede afvikling, og at et flertal iøvrigt gennem det dagsordensforslag, som det ærede medlem hr. Harald Nielsen stillede, var enig om, at nu skulle der arbejdes med undersøgelse af en afvikling. Det er et flertals fælles opfattelse her i salen. Det er dette flertals opfattelse, at nu skal vi prøve på at få det bragt ind i realiteternes verden. Det er derfor, disse penge er til rådighed.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget.

Finansministeren (Kampmann): Jeg må dog gøre det ærede medlem hr. Poul Møller opmærksom på, at pengene er brugt, længe inden man bliver enig om dette.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1956—57.

§ 1

vedtoges med 123 stemmer mod 12; 1 medlem tilkendegav, at han hverken stemte for eller imod.

§§ 2—20, ændringsforslag nr. 1, § 21, således ændret, §§ 22—34, ændringsforslag nr. 2, § 35, således ændret, samt §§ 36—40 *vedtoges* uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om børnetilskud.

Ændringsforslag nr. 1 udenfor betænkningen af *Petra Petersen, Ragnhild Andersen, Alfred Jensen og Aksel Larsen* (se sp. 3892) *forkastedes* med 125 stemmer mod 8.

Ændringsforslag nr. 2 udenfor betænkningen af samme forslagsstillere (se sp. 3892)

forkastedes med 124 stemmer mod 8.

Ændringsforslagene nr. 3, 5 og 6 udenfor betænkningen af samme forslagsstillere (se sp. 3892) betragtedes som *bortfaldet* efter forkastelsen af ændringsforslagene nr. 1 og 2 udenfor betænkningen.

§§ 1—4

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4 udenfor betænkningen af samme forslagsstillere (se sp. 3892)

forkastedes med 126 stemmer mod 8.

§§ 5—10

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Derpå foretoges afstemning vedrørende forslag til lov om ændringer i loven om den fælleskommunale udligningsfond.

§§ 1—3, ændringsforslaget, § 4, således ændret, samt §§ 5—9

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Videre foretoges afstemning vedrørende forslag til lov om ændring i lov om tipning [angående afgift af gevinster].

Lovforslagets §§ 1—3 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Man gik sluttelig til afstemning vedrørende forslag til lov om ændring i lov om afgift af gevinster i Klasselotteriet.

Lovforslagets §§ 1—3 og dets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om midlertidige bestemmelser vedrørende statens rentegaranti for husmandskreditforeningernes kasseobligationer.

(Første behandling findes i tidenden sp. 3219, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 385).